

Det ærede Medlem (Th. Nielsen), som talte om at søje en saadan, efter min Mening redaktionelt set meget uheldig, Bestemmelse til, vilde i øvrigt gøre gældende over for dette Lovforslag, at det skulde være saaflet i stilistisk Henseende. Det ærede Medlem gav ikke noget Eksempel, og jeg maa forvare mig imod denne Dom som meget ubillig. Jeg læste Forslaget igennem igen, efter at det ærede Medlem havde gjort den Bemærkning — jeg har læst det utallige Gange tidligere — men der er ikke et Sted, som var mig paafaldende med Hensyn til vanstelig Sammensætning eller Sætningsstilling, og jeg mener, at man ved idelig og idelig at urgere dette Krav dog let kan komme til at tilføjes det, som er Hovedsøjemedet: At Loven bliver tydelig og fuldstændig og omfattende alle de Tilfælde, den virkelig tilsigter at omfatte, og som det med Rette kan kræves skulle rette sig efter Loven. Naar Sætningerne undertiden blive lidt lange, er det kun af den Grund, at man for Fuldstændigheds Skyld maa have alle de paagældende Forsudsætninger og Betingelser ind med, hvilket kan bevirke, at en Periode kan blive lidt langstrakt. Det kunde man i ældre Love — men det ligger rigtignok temmelig langt tilbage — fritage sig for, men saa finder man ogsaa en Mængde Huller, som Fortolkterne, som man jo ellers ikke holder af, have Uheldighed med at udfylde.

Det ærede Medlem sabnede ogsaa nogle Oplysninger. Disse skulle i alt Fald komme til at staa til Udvalgets og derigennem til Tingets Raadighed, for saa vidt de havees, og de havees jo i stort Omfang, som det ærede Medlem ogsaa ganske rigtig tænkte paa, i Anledning af de Forberedelser, der ere skete til Præstelønningsloven. Jeg har dem ikke til Stede her i Øjeblikket, jeg kan altsaa kun forbeholde mig at give dem paa rette Sted, i det Udvalg, som jeg antager bliver nedsat.

Et enkelt Punkt berørte ogsaa det ærede Medlem. Ja, jeg forstaa den paagældende Sætning saaledes — men det kan jo tydeliggøres — at den enkelte offerberettigede, som modsætter sig en Afløsning, ikke kan modsætte sig den for alles Vedkommende, at den træder i Kraft for de andres Vedkommende; saa maa man indtil Balansen sker, finde sig i, at det for hans Vedkommende bliver ved de gamle Regler.

Naar det fremdeles fremhævedes — jeg tror ogsaa af det ærede Medlem — at man er haard mod Sognebaandsløserne, saa er det en Følge af, at man i Stedet for en Pligt, som paahviler kun Menighedens Medlemmer, under de givne Forhold ikke har kunnet andet end lade det blive en kommunal Signing. Naar Kommunen først og fremmest skal have sikret sig Refusion af sit Forsud, saa maa den ikke være udsat for, at saa at sige alle, hvem den skal have Refusion af, kunne have løst Sognebaand andetteds hen og saaledes ikke komme ind under den. Der var, naar det forvandledes saaledes til en kommunal Signing, kun det ene Hensyn at tage, som Grundlovens § 77 kræver, og det er det, som Lovforslaget her foreslaar, hvilket jo betyder, ikke at de paagældende, som staa uden for de anerkendte Trossamfund, blive fri for Signingen overhovedet, men at den sker i andet Øjemed for deres Vedkommende.

Jeg skal ikke forhale Forhandlingerne længere. Jeg synes ikke, at de enkelte Punkter, der have været fremdragne, have været saa bethdelige, at de egentlig kunne volde Sagen Vansteligheder. Jeg mindes endnu, at der fra enkelte Sider er blevet gjort Indvendinger mod den Tiendebel, som er lagt til. Det forekommer mig, at den er meget godt begrundet, naar der skal regnes efter Gennemsnittet. Netop i dette Forhold regnes der vistnok med lave Tal, naar man mener, at denne ene Tiendebel er gaaet tabt ved, at man ikke har gjort sin Ret gældende, og ved, at alle ikke have ydet, hvad de skulde. Om disse Detailspørgsmaal tvivler jeg ikke paa, at man nok skal komme til Enighed, naar man kun bliver enig om Hovedsagen. Og jeg slutter mig ganske til, hvad flere ærede Medlemmer, ogsaa det 9de kongevalgte Medlem (Steffensen), have udtalt om, at dette Lovforslag vilde medføre et utvivlsomt Fremskridt, som det ikke var rigtigt at lade vente, fordi man har et i hvert Fald usikkert Haab om, at en almindelig Lønningslov vil komme inden for en rimelig Tid.

Formanden: Det 2det Medlem for 9de Kredts (Stilling) har Ordet for en kort Bemærkning.

Stilling: Jeg har naturligvis ikke forudsat, at det ærede Medlem for 11te Kredts